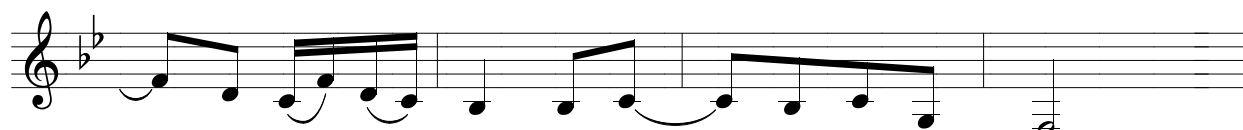

CON GÁI QUÊ TÔI

NHẬT NGÂN

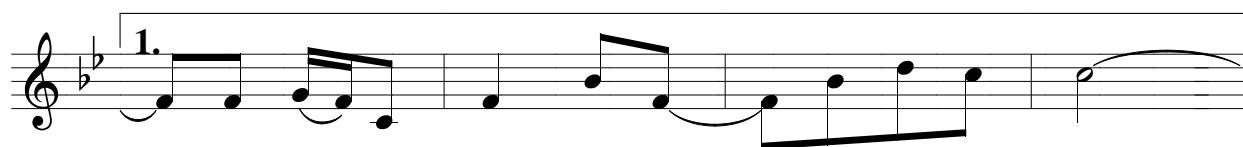
1-Con gái quê tôi bây giờ tựa cánh bèo trôi
(Con gái quê) tôi âm thầm lặn ướm từng đêm.

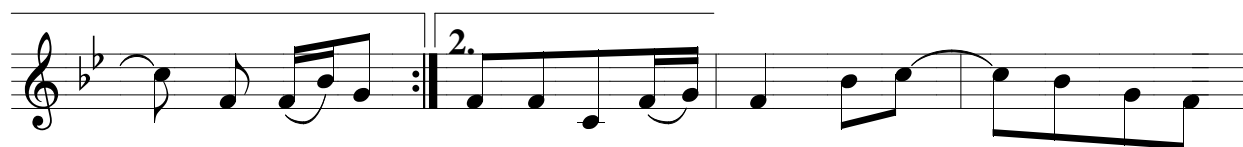
Tan tác như mây giạt trôi khắp bốn phương trời
Ôi kiếp tha phương lẻ loi đất khách quê người.

Còn đâu một thời ước mơ pháo hồng đưa lối
Vời trông quê nhà ngút xa khuất mờ sương khói....

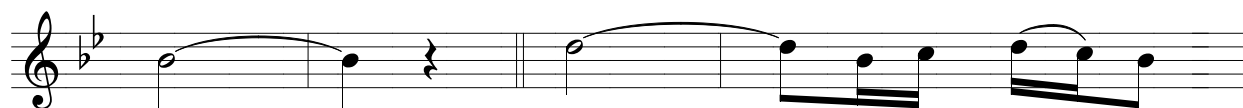

Còn đâu một trời thơ mộng hoa bướm chung đôi

Con gái quê...

....nghe lòng xót xa trăm mối tơ vò ngổn

ngang.

Ôi

người con gái Việt

Nam bây giờ chôn kín tuổi xuân quê người ai biết ai

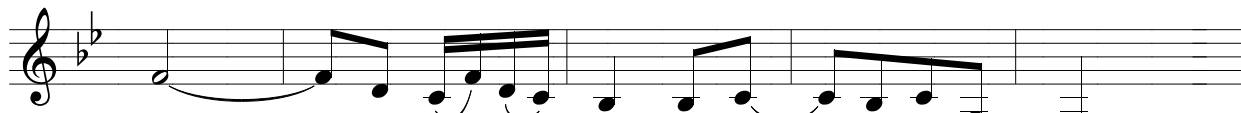
hay. Ôi người con gái Việt

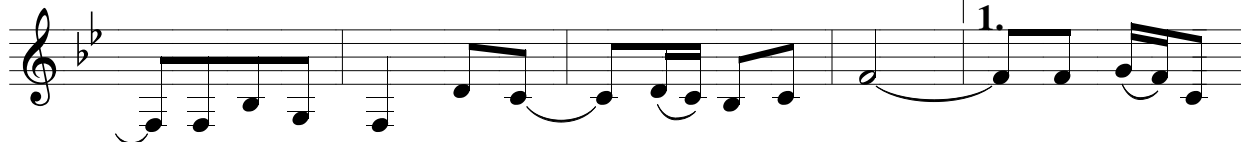
Nam bây giờ xác thân rã rời bên người nước mắt rơi

rơi. Con gái quê tôi bao người được thấy mùa
....tôi bây giờ tội lắm người

xuân. Tan hết binh đao mà sao chưa thấy nụ cười
ơi! Chân bước ra đi mà đâu hay bến hay bờ

Ngày qua lại ngày áo cơm héo gầy thân xác Thì thôi một
Chỉ xin ơn trời xót thương dẫn đường đưa lối..

lần cũng đành nhắm mắt đưa chân. Con gái quê...

...Bến đục bến

trong thôi cũng ơn trời mà thôi.